

Ebbe Kløvedal Reichs tale ved demonstrationen for Christiania

Taler

Ebbe Kløvedal Reich
Forfatter og debattør

Dato

30. august 2003

Sted

Christiansborg Slotsplads

Kære venner, bønder, tømrere, jyske knejte, christianitter, flippere og andet godtfolk!

Så skal vi til det igen. Atter en gang har de reaktionære kræfter i det danske samfund rottet sig sammen om at ville ødelægge Christiania. Det har de gjort mange gange før. Blandt alt det andet som fristaden også er, har den nu i mere end tredive år været et enestående og aparte sted med en enorm politisk symbolvirkning. Hver gang det autoritære højre har manglet noget at samles om har det gejlet sig op til militaristisk blodrus ved hjælp af Christiania.

Ja, det begyndte faktisk allerede mens fristaden stadigvæk var Bådsmadsstrædes Kaserne. Dengang i 60'erne var hele Christianshavn en slags hovedstad for hippierne og deres venner og slægtninge. De havde bl.a. oprettet slumstormerkollektivet Sofiegården for at få et sted at bo. Det blev i et brutalt og malerisk drama stormet og tømt af ordensmagten. Sofiegården – og senere Stærekassen – blev revet ned. Men deres beboere blev to år senere grundstammen i den allerførste Christianiapopulation.

På det tidspunkt sad der heldigvis en socialdemokratisk regering der var meget optaget af at få Danmark ind i EF. Hvis den havde beordret kasernegrunden ryddet, ville det have bekræftet en nervøsitet i vælgerbefolkningen over om der var nye og mere autoritære tider på vej. Og så var det blevet et Nej ved folkeafstemningen i 1972. Bl.a. derfor fik fristaden i første omgang lov at leve videre. Den blev med andre ord født som en slags symbolsk antitese til EF/EU. Og det er den stadig.

Fire år senere, da Danmark var kommet med i EF, besluttede højrefløjen i Socialdemokratiet sammen med de borgerlige partier at Christiania skulle være

sløjftet senest 1. april 1976. Men de havde undervurderet danskernes frisind og sunde sans. Støtten til fristaden blandt almindelige danskere var så massiv, at folketingsflertallet blev aprilsnar og måtte acceptere at Christiania blev stående hvor den stod. Men højrefløjen skumlede videre. Kravet om lukning blev rutineagtigt fremført i alle årene efter – hver gang man havde brug for at mobilisere den fornærmede, privatistiske populisme.

Denne gang er der større tyngde i angrebslysten end der plejer at være. Det er fordi EU også denne gang er en vigtig, skjult dagsorden. Anders Fogh er ved at få store problemer med sin reaktionære, højre-nationalistiske parlamentariske basis. Det største problem hedder igen EU. Ved folkeafstemningen om den nye EU-forfatning vil striden bryde ud i lys lue. Derfor er det meget vigtigt for V og K og Dansk Folkeparti at de, inden det går løs for alvor, finder noget at stå sammen om som tapre musketerer. Flygtningene og indvandrerne tjente i lang tid det formål. Det har resulteret i en indvandrer-politik der regnes for Europas mest restriktive og uretfærdige. Der er der ligesom ikke mere at hente. Men Christiania byder sig til. Den skal være det spektakulære hovednummer i den spændende »kulturkamp« som Anders Fogh og Brian Mikkelsen og de andre store kulturpersonligheder i folketingsflertallet har udråbt – blottet for blusel og selvkritik som de jo er.

Hvad handler den kulturkamp så om? – Kort fortalt går den ud på at fjerne alle former for kritik af og alternativer til den borgerlige trædemølle. Den normalt pengeindtjenende og normalt overforbrugende normaldansker skal befries for enhver mistanke om at der er andre måder at leve livet på end den normale. Med privatbil og privathus og låneomlægninger og hårde hvidevarer og privat skødehund og hjernedød tv-underholdning. Der må ikke være slinger i valsen. For så bliver normaldanskeren bare nervøs. Og det er efter regeringsflertallets mening det værste der kan ske. Derfor er kampen mod alle andre kulturformer nødvendig.

Det siger sig selv at det i den sammenhæng er vitalt at få afskaffet det sociale og kulturelle eksperiment Christiania. For det viser jo netop at man sagtens kan leve et godt og rigt liv på andre måder end den normerede. Derfor er det farligt og skal væk.

Dermed er selvfølgelig ikke sagt at Christiania er det rene paradys på jord. Bestemt ikke. Men fristaden har nu i mere end tre årtier løst eller lindret sin del

af Københavns sociale problemer. Ved siden af har den givet hovedstaden en lind strøm af originale og grænsesprængende teateroplevelser og andre kunstneriske begivenheder. Hver jul er den Grå Hal fuld af glade københavnere til julemarked. Juleaften er der fest for de hjemløse og dem der helst vil fejre jul med dem. Og hele året og døgnet rundt kan de københavnere og turister der har lyst gå tur i den maleriske, løjerlige, fredelige og dybt originale by i byen. Der kan ikke være den mindste tvivl om at fristaden har været et socialt og kulturelt gode for den danske hovedstad. Lige så lidt kan der være tvivl om at København ville være en kedeligere og mere ucharmerende by uden Christiania.

Men intet af dette tæller for højres kulturkrigere. For dem er kedelighed simpelthen en dyd. Selv om de prøver at sløre det ved at udskrive idékonkurrencer og den slags, er de fast besluttede på at gøre området til et velhaverkvarter med priser der svarer til beliggenheden. Hvis man vil se hvordan det ender, skal man bare kaste et blik på de grimme, døde, anonyme kæmpeklodser af kontorhuse og millionærboliger og parkeringshuse der skammer det meste af det der engang var en levende havn med plads til både rig og fattig, lige og skæv, aparte og normal.

Højrekrigernes stadig tilbagevendende argument for berettigelsen af dette kulturmord er den illegale hash-handel på Christiania. Hash er som bekendt det næstmest udbredte rusmiddel i Danmark. Det er også ret harmløst sammenlignet med alkohol og hård narkotika. Men selve det faktum at det er forbudt, kriminaliserer en masse, især unge danskere. Den rimeligste måde at komme den illegale hashhandel til livs på er naturligvis at legalisere hash. Det sker desværre nok ikke foreløbig. Lige så lidt som det sker at danskernes hashforbrug forsvinder eller bare bliver mindre. Men netop derfor er det komplet umuligt at forstå at regeringen og ordensmagten ikke regner det for en kæmpestor fordel at hashhandelen i fristaden foregår stille og roligt og åbenlyst og ikke – som i resten af landet – er blandet sammen med hårde stoffer.

Der er kort sagt ingen af højrekrigernes argumenter der holder ved nærmere eftersyn. Og det er danskerne allerede ved at opdage, sådan som de også opdagede det i 1976. Flertallet af danskerne har det vel med Christiania som med Klodshans. Han er respektløs og sommetider røvirriterende. Men han er ikke til at undvære i landskabet, hvis eventyret skal ende på en ordentlig måde.

Så længe fristaden ligger hvor den ligger midt i hovedstaden, er den en garant for

at Danmark i grunden er et frisindet, åbent og muntert samfund. De højrekrigere der ikke mener at den slags betyder noget, vil få sig en brat opvågnen. Deres visionsløse, pengehypnotiserede militarisme og deres kamp for ensretningen, kedeligheden og normaliteten i det danske samfund vil falde fra hinanden når den bliver udsat for det folkelige, danske frisind og det gode, danske grin. Og når det sker vil Christiania atter en gang have vist sin eksistensberettigelse – som Klodshans i det danske, politiske system.

Indtil da: God og munter kamp!

Kilde

www.christianiaskulturforening.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ebbe-klovedal-reichs-tale-ved-demonstrationen-for-christiania>